

проваждамъ предъ Царя, да изведешъ Народъ
 мой! — Смирѣнный Моусей Отговори: Кой
 самъ азъ: да идемъ къ Царю? Чѣда Іеріилева
 да изведемъ! — Какво ти ѣ това въ рѣкъ?
 запыта го Богъ. Пастырскѣ тоага, Отговори
 Моусей. Хвзрили ю на зѣмлю, рече мѣ Богъ.
 Моусей ю хвзрили, и въ мгновѣніи Ока преобрати
 мѣ са тоага въ змию. Простри рѣкъ, и хвати
 змию! заповѣда мѣ Богъ. Моусей ю хвѣте, а
 она са преобрази пакъ въ тоагѣ. Отъ того,
 рече мѣ Богъ далѣе, вси ще познаѣтъ, какъ ти
 са поавилъ Богъ Дѣдовъ твоихъ. Моусей От-
 говори: Азъ, Господи! Ты добрѣ знаѣшъ,
 какъ азъ тѣжко и мѣчно рѣчи произговарамъ;
 а въ томъ звѣніи нѣжно ѣ краснорѣчіе. Но
 Богъ мѣ рече: Кой ѣ уста направилъ, и ѣзыкѣ
 да говори заповѣдалъ? Кой прави нѣмымъ и
 краснорѣчивымъ? Не самъ ли азъ Той? Иди!
 азъ азъ тебе ще говоримъ. С Господи! при-
 ложи смиреннѣй Моусей, проводи Дрѣгаго нѣ-
 кого! Богъ тако заключи говорѣніе: Братъ
 твой Ааронъ ще тѣ срѣтне въ Вѣгѣптѣ; Онъ
 нека быде съ тобою; Онъ нека говори, а ты
 твори чѣдеса; азъ ти тѣю силѣ давамъ. Трѣвѣ-
 ва Царь напоследокъ да вы отпѣсти. — Пла-
 мѣнь са изгѣви. Моусей са врати къ Іодорѣ.
 Немъ не откри нищо отъ всего, цѣо ѣ видѣлъ